

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Damnatio æterna

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Damnatio.

DEFINITIONES ET ETYMOLOG.

DAMNATIO, Græcè, κατάκρισις, iudicium, & κατάκρισις, damno dicitur. Damnatio & damnum. Paulus Iurifconsultus ab adempcione, & quasi diminutione patrimonij dicta esse affirmat: similiter damno verbum, quod nunc significat damno afficio, unde & condemnatio dicitur: & qui nullo damno afficitur, indemnus appellatur.

LOCI BIBLICI.

Damnari quis quis dicitur, ex Scripturæ sacre consuetudine, ab eo, cuius honesto exemplo possit improbitatis, aut vitii alicuius cogargui, Matth. 12. v. 41. 42. Rom. 2. v. 17. Damnatio meretricis, Apoc. 17. v. 10.

ADAGIA.

Notare vngui. Carbone notare, & similia. Plaut. Quod sicut vngui signum apponi, ubi quid parum placet. Horat. dixit. Transuerso calamo signum apponere, pro eo, quod est damnare. In eundem sensum, Censoria vngula legitur idem apud D. Hieronymum, pro castigandi notandi, aut horrare. Eodem pertinent, Spongia corrigere: Verus signare, &c. Tristis litera. M. Tullius pro Milone, Tristem literam appellat C. salutarem ad quod hac absolueretur verus, illa damnaretur. Lucretius dixit tristitorem notant. Contra retiarum ferula. Martialis. Dicit solum tu eos Domitius Galdertinus admonet, qui infirmo presidio contra maxime instructum pugnant. Ni pater es, et unum patre vobis. Diogenes. Veneris, quater senis, aut potens, aut alioqui venerandi sententiam haud quaquam nobis probari significabimus, cui tamen honoris causa nolimus resistere. Sic & Germani: Wann du nicht mein Vater wertest. Calculo modere. Apud d. d. d. Dicuntur, qui suffragio ladunt, aut sciscuntur hominem. Aristophanes. Et quales calculi, iocum d. d. Si quando parum abest, et condemnerur aliquis, & tamen absoluitur. Suidas.

HIEROGLYPHICVM.

Sunt qui telum in sagitta cuspidem figuratum damnationis signum esse autem aut explodendum summouendumque; aliquid inepte dictum in scriptis, id quod Aristarchi summi Grammatici iudicio inter hieroglyphica receptum est, quod eo ille signo usus sit in adulteris apud Homerum carminibus summouendis. Valer. Puerus. lib. 42. pag. 408. F.

Damnatio æterna.

LOCI BIBLICI.

DAMNATIO æterna præparata est Diabolo, & omnibus impijs, Sap. 1. v. 5. Eccl. 1. v. 22. & 36. 17. Esa. 24. v. 21. & 30. 33. & 66. 24. Dan. 7. 11. Matth. 5. 12. & 5. 29. & 8. 12. 29. & 13. 50. & 18. 8. & 23. 13. & 23. 33. & 25. 30. 42. Marc. 9. 47. Luca. 17. & 16. 23. 25. Heb. 10. 28. 2. Th. 1. 8. 2. Pet. 2. 4. Iud. 6. Apoc. 19. 20. & 20. 10. & 21. 8.

POETICÆ SENTENTIÆ.

Horat. 17. Epod. Oprat quietem Pelopis insidis pater Egeus benigne Tantulus semper dapis, Oprat Prometheus obligatus aliti: Oprat supremo collocare Sisyphus In monte saxum: sed Scet. aut leges Iouis. Quid. Noxia mille modis lacerabitur umbra, tuasq. Etacus in paruas ingeniosus erit, Nec mortis penas mors altera finet huius, Horat. erit tamen æterna nulla malis. Nec mala voce mea poterant tua cuncta referri, Ora licet tribuas multiplicata mihi.

SIMILITVDINES.

Folentij, quemadmodum cadauerum omnium caro, cibus est vermium: Ita animarum damnatarum vita est mortis cibus. In Psalm. 49. Eo sane modo quo in pratis herba depascitur, quæ non à radice ubi illius est vita, conuellitur, sed carptim tonsa à pecoribus inciditur: Sic anima in pœnis illis infinitis posita, suæ absque substantiis

consumptione aciactura, à perpetuo tanquam vitæ mors, sed non absumitur. Psalm. 49.

Damnum.

DEFINITIO.

DAMNUM, Græcè ἀποβολή, iudicium, vel ἐπιβλή, autem damnum & malum, quod damnum est, verò hominis ipsius. Quare Terentius in Andria. ris illi, qui dederit damnum aut malum? Ex Domitio Hebraic. Nez ek, noxa, detrimentum, & conuentus. Nes cheb, morsus, morsura. Qui enim damno pronuntiarum in morem cum mordere videtur. Hac auctoritate mula metaphorica vsus est Apostolus, Galat. 5. 15.

SENTENTIÆ BIBLIÆ.

Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprobria uit. 19. Non est bonum, damnum inferre iusto. Pro. 17. Ne dicas, quomodo fecit mihi, sic faciam, & reddendum opus tui. 24. Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens, quantum inferos non placebit impius. Eccl. 9. Iam quidem omnino delictum est in vobis, quod tuis inter vos. Quare non magis iniuriam accipis, quæ fraudem patimini? sed vos iniuriam facitis, detestamini fratribus. An nescitis, quia iniqui regnum Dei non possident. 1. Cor. 6.

Non inferatur, impediendum.

Si occurrit boui mimici tui, aut alino errantem, si videris alium odientis te iacere sub onere, non permissum subleuabis cum eo. Exod. 23.

Non videbis bouem fratris tui, aut orem errantem, si videris alium odientis te iacere sub onere, non permissum subleuabis cum eo. Exod. 23. Nec nosti cum, duces in domum tuam, & erunt patrum quærat ea frater tuus, & recipiat: Similiter facies ut affumimento, & de omni re fratris tui, quæ perierit. Si in negligas quasi alienam. Si videris alium fratris tui accidisse in via, non despicias, sed subleuabis cum eo. Deut. 22.

Illatum rescandendum.

Si quis aperuerit cisternam, & foderit, & non operuerit, si viderit; bos, aut asinus in eam, reddet Dominus cisternam iumentorum: quod autem mortuum est, appusus est. Jerem. 17.

Si læserit quisquam agrum vel vineam, & dimiserit, si fuerit suum, vt depascatur aliena, quicquid opum habuerit, non est illi suo, vt vinea, pro damni estimatione restituet. Si egredietur, non uenerit spicas, & comprehenderit aceruos frugum, aut quætes in agris: reddat damnum, qui in gem lucerent, & cetera. E

Qui percussit animal, reddet vicarium, id est, animalis vicarium, pascitur, pascitur, pascitur.

Qui irrogauerit maculam cui libet cinium suorum, sic fiet ei, fracturam pro fractura, oculum pro oculo, dentem restituet. Ibid.

Vir siue mulier cum fecerint ex omnibus peccatis hominibus accedere, & per negligentiam transgressi fuerint, nihil datum Domini, atque deliquerint, confiteantur peccatum, & reddent ipsum caput quantumque partem deliquerint, non arro peccauerunt. Sin autem non fuerit, qui recipiat, aliquid, & erit sacerdotis, excepto ariet, qui offerret pro expiatione capillis hostia. Num. 5.

Maledictus, qui transfert terminos proximorum suorum. Qui despiciet pauperem, exprobrat faciem eius: & detur alterius, non erit impunitus. Pro. 13.

SENTENTIÆ PATRVM.

Non sic sapit lucrum, quo modo debet damnari, confessio Christi, qui damna non timuit, quam quædam temptat. Aug. in serm. de S. Stephano.

Vis vi ille non damnetur tunc damna. Vis vi ille non damnetur tunc damna. Vis vi ille non damnetur tunc damna.

sec. Nemo nisi per debitam misericordiam liberatur a peccatis, per debitum iudicium damnatur. Idem de Choro.

Est pulchritudo vniuersæ creaturæ per hæc tria: damnatione peccatorum, exercitatione iustorum, peccatorum. Aug. lib. de vera Religione.

Quod errauerat, inquit Dominus, non reuocatis, si errat, non requisitis, hoc vobis ipse Deus per nos docuit, quando ipse minando, siue corripiendo, siue damnando, siue per suas occultas admonitiones vel visitationes, statum temporalium leges. Aug. in serm. de S. Stephano.

Quod errauerat. Denique si non potest subueniri alteri, non est commodum est neutrum iuvari, quam grauari alteri.